

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLER

GEÇENİN
KİTABI

HOLLY
BLACK

DE
X
100
Cumhuriyetimiz
100 Yaşında

DEX'TE YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Peri Halkı Serisi

Zalim Prens

Lanetli Kral

Hiçliğin Kraliçesi

Elfhame Kralı

GEÇENİN KİTABI

Orijinal adı: Book Of Night

© 2022 by Holly Black

Yazan: Holly Black

Çeviren: Seyhan Dönmez

Yayına hazırlayan: Senem Kale

Türkçe yayın hakları: © 2023 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Baror International, Inc., Armonk, New York, U.S.A. ve Nurcihan Kesim Literary Agency, Dumankaya Vizyon, Esentepe Mah. Milangaz Cad. No: 77, A1 Blok Kat: 23 D: 128, Kartal-İstanbul, Turkey aracılığıyla satın alınmıştır.

1. baskı / Ekim 2023 / ISBN 978-625-6932-45-6

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Yeşim Ercan Aydın

Sayfa uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Baskı: Ana Basın Yayın Gıda İnşaat San. ve Tic. A.Ş.

Mahmutbey Mah. Devekaldrımı Cad. 2622 Sk.

Güven İş Merkezi, No: 6/13 Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 446 05 99

Sertifika No: 52729

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

GEÇENİN KİTABI

HOLLY BLACK

Çeviren: Seyhan Dönmez

Yılbaşı gecesini evimde geçiren herkese

Her yere peşimden gelen küçük bir gölge var,
Görebildiğimden çok daha fazla işe yarar.
Tepeden tırnağa sanki benim kopyam,
Benden önce atladığını görürüm ne zaman yatağıma atlasam.

Robert Louis Stevenson'ın "Gölge" şiirinden

ÖNSÖZ

Her çocuk gölgesi tarafından kovalanabilir. Tek yapması gereken bir öğleden sonra güneşe doğru koşmaktır. Koşmaya devam ettiği sürece gölgesi hemen arkasında olacaktır. Hatta dönüp gölgesini kovalamayı da deneyebilir ama tombul bacakları ne kadar hızlı olursa olsun onu yakalayamaz.

Bu çocuk öyle değildi.

Karahindibalarla bezenmiş bahçede kıkırdayıp çığlıklar atarak koşarken parmakları cismani olmaması gereken, yoncaların ve yabani otların üstüne çocuktan önce düşmemesi gereken, çocuğun güreşip yere sermemesi gereken bir şeyi yakalamak üzereydi.

Sonra çocuk bir akça ağacın gölgesine oturup çakısının ucunu yüzük parmağına sapladı. Görmemek için başını başka tarafa çevirdi. İlk seferde kanatamadı. İkinci seferde de olmadı. Ancak üçüncü denemesinde, daha sert bastırınca, öfkeye kapılıp titizlenmeyi bırakınca, parmağını kesmeyi başardı. Canı o kadar yanmıştı ki kesikte beliren kan damlasının bu kadar minik olmasından utandı. Biraz daha kan çıkarabilir mi diye parmağını sıktı. Damla şişerek büyüdü. Gölgenin heyecanını hissedebiliyordu. Sızlayan parmağının etrafında karanlık bir sis şekillendi.

Esen rüzgâr sarkan akça ağaç tohumlarını salladı. Tohumlar tek kanatlarıyla uçarak çocuğun etrafına yağdı.

Her gün biraz içmesi lazım. Televizyonda birinin gölgesi hakkında konuşurken böyle dediğini duymuştu. O zaman gölgen dünyadaki en iyi arkadaşın olacak.

Ağzı, dili olmamasına ve dokunduğu yerde ıslaklık bırakmasına rağmen gölgenin parmağını yaladığını hissedebiliyordu. Bu histen hoşlanmamıştı ama canı yanmıyordu.

Daha önce hiç candan bir arkadaşı olmamıştı ama yakın arkadaşların böyle şeyler yaptıklarını biliyordu. Kan kardeşi olurlar, kanları iyice birbirine karışana kadar kesiklerini birbirine sürterlerdi. Onun da böyle birine ihtiyaçı vardı.

“Adım Remy” diye fısıldadı gölgesine. “Sana da Red adını veriyorum.”

1 AÇ GÖLGELER

Charlie'nin çirkin Crocs'ları barın arkasına serilmiş paspaslara yapışarak vıcık vıcık bir ses çıkarıyordu. Koltuk altları, boğazının çukuru ve bacaklarının arası terden sıırıslıkladı. Bugünkü ikinci vardiyasıydı, öğleden sonra gelen çocuk erkek arkadaşının peşinden Los Angeles'a gitmek için aniden işten ayrılmıştı, Odette yerine birini alana kadar çocuğun yerine de bakmak zorundaydı.

Ama Charlie ne kadar yorgun da olsa paraya ihtiyacı vardı. Hem meşgul olmasının daha iyi olduğunu düşünüyordu. Meşgul olmak beladan uzak durmak demektir.

Charlie Hall'da başından beri bir sorun vardı. Doğuştan düzenbazdı. Aldığı yanlış kararlardan asla vazgeçmezdi. Parmakları yankesicilik için, dili yalan söylemek için yaratılmıştı ve kalp yerine büzüşmüş bir kiraz çekirdeği taşıyordu.

Gölgesi o sihirli gölgelerden biri olsaydı onun bile kaçıp gideceğine emindi.

Ama bu farklı olmayı deneyemeyeceği anlamına gelmiyordu. Deniyordu da. Son on aydır en berbat dürtülerini kontrol altında tutmak elbette zor olmuştu ama üzerine benzin döktüğü bir kasabada yanan bir kibrit olmaktan iyiydi.

Bir işi –hem de zaman çizelgeli falan– vardı, kiranın kendi payına düşen kısmını ödeyen güvenilir bir de erkek arkadaşı. Kurşun yarası güzelce iyileşiyordu. Bunlar küçük başarıları ama bu onlarla gurur duymadığı anlamına gelmiyordu.

Charlie bunları düşünürken başını kaldırıp tövbesini bozdu-rabilecek birinin Rapture Bar & Lounge'ın çift kanatlı kapısından içeri girdiğini gördü.

Doreen Kowalski'nin yüzü ağlamaktan kıpkırmızıydı, akan makyajını silmeye çalıştığı belliydi ama çok sert sildiği için rimeli yüzüne bulaşmıştı. Lisedeyken Charlie'yle hiç muhatap olmazdı, muhtemelen bu akşam da olmak istemiyordu.

Parası olan insanlarla olmayanların yaşamları arasında sayısız fark vardır. Birincisi şudur: Uzmanlara ödeme yapma imkânı olmadığından işe yarar amatörlerden oluşan karmaşık bir ekosistem geliştirmek gerekir. Charlie'nin babası doktordan cilt kanseri olduğunu öğrendiğinde bir şişe Maker's Mark'ın beşte birini içmiş ve bir kasap arkadaşından omzuna bir kesik atmasını istemişti çünkü cer- raha verecek parası yoktu. Charlie'nin arkadaşının kuzeni evlenir- ken üç blok ötede oturan Bayan Silva'dan düğün pastasını yapma- sını istemişlerdi çünkü Bayan Silva pasta yapmayı çok seviyordu ve havalı krema aletleri vardı. Pastanın kreması biraz pütürlüylü, kat- manlardan biri de fazla pişmişti ama yine de tatlıydı ve boyu da der- gideki pasta kadardı, ayrıca sadece malzeme fiyatına mal olmuştu.

Gölge büyüğü dünyasında Charlie başarılı bir hırsızdı ama yöre halkı için hep alyans aşırıya ya da kaçırılan bir pit bull'u geri almaya yarayan bir amatör olacaktı.

Charlie Hall. Yün kazak, güveleri nasıl çekiyorsa kötü fikirler de Charlie'yi öyle kendine çekiyordu. Her telaş en kötü dürtülerini ortaya çıkması için bir fırsattı.

"Seninle konuşmam gerek" dedi Doreen elini yanından geçen Charlie'ye uzatarak.

Barda sakin bir akşamı ama mekânın sahibi olan dominant- lar kraliçesi ihtiyar Odette ön taraftaki bir masada arkadaşlarıyla oturmuş dedikodu yapıyordu. Charlie biriyle fazla konuşursa fark ederdi ve Charlie bu işi kaybetmeyi göze alamazdı. Geçmiş göz önüne alındığında Rapture'da barmenlik yapmak büyük şanstı.

Bu işi bodrum katta el altından içki satılan bir salon işleten Balt- hazar ayarlamıştı ve Charlie'ye göz kulak olmak için iyi nedenleri

vardı, Charlie'nin yeniden onun yanında çalışmasını istemesi de bunların başında geliyordu.

Charlie, Doreen'e bakıp içinde o tanıdık heyecanın kıpırdandığını duyunca doğru yoldan şaşmama kararlılığının ne kadar pamuk ipliğine bağlı olduğunu hissetti. Sadece sonunda bir sürü ünlem işareti olan "kâr" kelimesinden oluşan bir başarı stratejisi gibi.

"Sana bir içki getireyim mi?" dedi Doreen'e.

Doreen başını iki yana salladı. "Adam'ı bulmama yardım etmen gerek. Yine ortadan kayboldu ve ben..."

"Şimdi konuşamam" diye sözünü kesti Charlie. "Bir şey ısmarla da patron başımın etini yemesin. Soda. Kızılçık-limon kokteyli. Ne olursa. Ben ısmarlıyorum."

Doreen'in ıslak, kızarmış gözleri pek bekleyemeyeceğini gösteriyordu. Ya da gelmeden önce bir şeyler içmişti. Belki de ikisi birdendi.

"Hey" diye seslendi devamlı müşterilerden biri, Charlie siparişini almak için dönüp gitti. Kokteyl karıştırma kabından kıpkırmızı dökülen bir cosmopolitan hazırladı. Üstüne iksir gibi dumanlar çıkaran bir kuru buz parçası yerleştirdi.

Başka bir masaya baktı, bira içen bir adam titreyen parmaklarıyla koluna üçüncü nikotin bandını yapıştırıyordu. Charlie'den hesabını açık tutmasını istedi.

Charlie kıyafetleriyle uyuyormuş gibi görünen ve bourbonunu fazla tatlı sevmediğini söyleyen kirli gözlüklü bir adam için bir kadeh Four Roses doldurdu. Sonra barın diğer ucuna geçti, elini sallayarak onu yanına çağıran Balthazar'a zencefilli viski hazırladı.

"Sana bir iş buldum" dedi Balthazar usulca. Çakmak çakmak gözleri, açık kahverengi teni ve atkuyruğu şeklinde toplanacak kadar uzun bukleleriyle işlettiği salonun efendisiydi ve kasabanın rezil hayallerini gerçeğe dönüştürüyordu.

"Hayır" dedi Charlie yoluna devam ederek.

"Hadi ama. Knight Singh yatağında öldürülmüş, oda da talan edilmiş. Biri büyülu keşifler dosyasını çalmış" diye seslendi Balthazar arkasından. "Bu senin uzmanlık alanındı."

“Hayır!” diye bağırdı Charlie elinden geldiğince neşeyle.
Knight Singh’in canı cehenneme.

Charlie daha çocukken ona iş veren ilk gölge büyücüsü oydu. Charlie’ye kalırsa mezarında çürüyebilirdi ama bu mezarını soyaçağı anlamına gelmiyordu.

Charlie bu işleri bırakmıştı. Hırsızlıkta çok iyiydi ve çok da zararını görmüştü. Artık sıradan bir insandı.

Cadı görünümlü, yirmili yaşlarda, sarhoş bir üçlü doğum günü kutluyordu, siyah rujları dağılmıştı. Neon yeşili ucuz ap-sentten birer kadeh söyleyip yüzlerini buruşturarak içtiler. İçlerinden biri yakın zamanda gölgesini değiştirmiş olmalıydı çünkü ışık gölgesine vursun ve yeni halini duvara yansıtın diye durmadan hareket ediyordu. Gölgesinin sukkubus gibi boynuzları ve kanatları vardı.

Güzeldi.

“Annem bu işten hiç hoşlanmadı” diyordu kız arkadaşlarına, konuşurken hafifçe dili dolaşıyordu. Kız zıplayıp bir an havada asılı kalınca gölgesi kanatlarını çırpı, birkaç müşterisi hayran hayran ona bakıyordu.

“Annem gerçek bir iş bulmaya kalktığım zaman onu saklayamayacağım için pişman olacağımı söylüyor. Ben de onu asla sataamayacağımı söyledim.”

Charlie ilk kez değişmiş bir gölge gördüğünde aklına küçükken okul kütüphanesinde okuduğu bir masal gelmişti: *Cadı ve Talihsiz Kardeşi*.

Masalın nasıl başladığını hâlâ hatırlıyordu: *Bir zamanlar doğuştan gölgesi aç olan bir çocuk varmış. Bu çocuk son derece şanslıymış, oysa tüm talihsizlikler gölgesi olmayan ikizini bulurmuş.*

Ama elbette bu kızın gölgesi hiç de şanslı değildi. Havalı görünüyordu ve kıza az biraz sihir gücü veriyordu. Her seferinde birkaç saniyelğine yerden yedi-sekiz santim kadar yükseliyor olabilirdi. Halbuki bir çift topuklu ayakkabı onu daha yükseğe çıkarabilirdi.

Ayrıca bu, kızı bir gölge büyücüsü yapmazdı.

Değiştirilmiş gölgeler terzilerin uzmanlık alanıydı, terzilik dört disiplinin halka en açık olanıydı. Terziler gölgelerin görünüşünü değiştirebilir, onları bağımlılık yaratacak kadar güçlü duyguları tetiklemek için kullanabilir, hatta insanın bilinçaltından parçalar söküp alabilirdi. Elbette bunun riskleri de vardı. İnsanlar bazen anlaştıklarından çok daha fazlasını kaybederdi.

Diğer gölge büyüsü disiplinleri daha gizliydi. Karapakslar kendi gölgelerine yoğunlaşır, onları gölge kanatlarla uçmak ya da kendilerini zırhla kaplamak için kullanırlardı. Kuklacılar ise gölgelerini gizli kapaklı işler yapmaya gönderirlerdi, Charlie'nin deneyimlerine göre bunlar kimsenin hakkında konuşmak istemediği türden pis işlerdi. Maskelilerin de aşağı kalır yanı yoktu, bunlar kimin canının yanacağına aldırmadan evrenin sırlarını çözmeye niyetlenmiş bir grup ucube ve mistikten oluşuyordu.

Onlardan gerçek adları yerine *tekinsizler* diye bahsedilmesi boşuna değildi. Gölge büyücülerine hiç güven olmazdı. Sözelimi, kendileri ne derse desin, hepsi çalıntı gölge ticareti yapıyordu.

Charlie'nin erkek arkadaşı Vince gölgesini çaldırmıştı, muhtemelen zengin bir pislik üçüncü kez gölgesini değiştirebilsin diye. Artık en parlak ışıpta bile gölgesi yere düşmüyordu. Gölgesiz insanların içinde bir yokluk, manevi bir boşluk olduğuna inanılırdı. Bazen sokakta Vince'in yanından geçen insanlar gölgesinin olmadığını fark eder ve ondan uzaklaşırdı.

Charlie insanların ondan da uzak durmasını isterdi. Ama Vince bundan rahatsız olduğu için Charlie bunu yapan herkese pis pis bakardı.

Charlie tekrar yanına gelince Doreen, "Midemi yatıştırmak için bir zencefilli gazoz alayım" dedi.

Odette arkadaşlarıyla muhabbete dalmış gibiydi.

"Tamam, sorun ne?"

"Galiba Adam yine âlemlere daldı" dedi Doreen, Charlie gazozunu bir peçeteyle birlikte önüne bıraktı. "Kumarhaneden aradılar. Pazartesi günü gelmezse onu kovacaklarmış. Cep telefonunu arıyorum ama açmıyor."

Charlie ve Doreen hiçbir zaman dost olmamışlardı ama ortak tanıdıkları vardı. Bazen birini uzun süredir tanımak ondan hoşlanmaktan daha çok önemliydi.

Charlie için çekti. “Peki benden ne istiyorsun?”

“Onu bulup eve getirmeni” dedi Doreen. “Belki bir çocuğu olduğunu da hatırlatabilirsin.”

“Ona bir şey yaptırabileceğimi sanmıyorum” dedi Charlie.

“Adam’ın bu hale gelmesinin nedeni sensin. Çok tehlikeli ekstra işler almaya devam ediyor.”

“Nasıl benim yüzümden oluyormuş?” Charlie bir şey yapmış olmak için tezgâhı silmeye koyuldu.

“Çünkü Balthazar onu sürekli seninle kıyaslıyor. Adam senin o aptal itibarınla boy ölçüşmeye çalışıyor. Ama herkes doğuştan suç işlemeye yetenekli değil işte.”

Doreen’in eşi Adam, Springfield kumarhanesinde blackjack krupiyesiydi ve Charlie işten ayrıldıktan sonra yarı zamanlı olarak Balthazar’a çalışmaya başlamıştı. Belki de masalarda dönen fırladıkları uğraşmanın onu tekinsizlerden bir şeyler çalmaya hazırladığını düşünüyordu. Hatta Charlie becerebiliyorsa bu işin o kadar da zor olmaması gerektiğini sanıyor olabilirdi.

“Mesaim bittikten sonra daha ayrıntılı konuşuruz” dedi Charlie için çekerek, bir taraftan da bu işe bulaşmamasını gerektiren nedenleri düşünüyordu.

Bir kere ne olursa olsun Adam’ın görmek isteyeceği son kişiydi.

Hem bu işten para da kazanmayacaktı.

Söylentilere göre Adam, Balthazar kazandığı ekstra parayı mutluluk uçuşuna harcıyordu, mutluluk uçuşu denilen şey de gölgenizi biraz büktürüp kafayı bularak saatlerce müthiş duygular içinde gözlerinizi boşluğa dikebilmektir. Adam büyük ihtimalle bir otel ötesinde sırtüstü yatmış uçuyordu ve bu mutluluk hissi geçmeden Charlie’nin onu eve sürüklemesini istemeyecekti.

Charlie, Doreen o anda ihtiyacı olan son şeyi baktı; Doreen barın bir ucunda oturmuş, acınacak bir halde gazozunun içindeki çubukla oynuyordu.

Charlie tam soda şişesine uzanmıştı ki bir patırtı duyunca başını kaldırdı.

Bourbonunu fazla tatlı istemeyen tüvitli adam şimdi boş sahnenin yanında kadife perdelere dolanmış vaziyette elleriyle dizlerinin üstünde duruyordu. Gölge salonundaki eşkiyalardan biri, Joey Aspirins adında bir adam, yüzüne tekme atıp atmamaya karar vermeye çalışıyormuş gibi tepesinde dikiliyordu.

Balthazar peşlerinden merdivenleri çıkarken bağıırıyordu. "Sen kafayı mı yedin, bana çalıntı mal sattırmaya mı çalışıyorsun? *Liber Noctem*'i çalan benmişim gibi göstermek için bana tuzak kurmaya mı kalkıyorsun? Siktir git buradan!"

"Sandığın gibi değil" dedi tüvitli adam. "Salt bir parçasını bile geri alabilmek için yanıp tutuşuyor. İy para verecek..."

Charlie, Salt adını duyunca irkildi.

Gördüklerinden ve yaptıklarından sonra Charlie'yi sarsabilen pek bir şey kalmamıştı. Ama aklına Salt gelince hep irkiliyordu.

"Kapa çeneni ve defol." Balthazar eliyle kapıyı gösterdi.

"Neler oluyor?" diye sordu Doreen. Charlie başını iki yana sallayarak Joey Aspirins'in tüvitli adamı kapıya doğru itekleyişini izledi. Odette kalkıp Balthazar'la konuşmaya gitti, alçak sesle konuştuıkları için Charlie bir şey duyamıyordu.

Balthazar döndü, gölge salonuna doğru yürürken Charlie'nin gözlerine baktı. Göz kırptı. Charlie'nin kaşlarını kaldırması ya da gözlerini devirmesi gerekirdi ama Lionel Salt'ın adının geçmesi kaskatı kesilmesine yetmişti. Charlie daha bir tepki vermeden Balthazar gitmişti bile.

Barın kapanma saati yaklaşıyordu. Charlie tezgâhı sildi. Kirli karıştırıcıları ve kadehleri bulaşık makinesine doldurdu. Çekmecedeki parayı saydı, Doreen'in içecek parasını bahşişlerden düşüp diğer paraların yanına koydu. Rapture duvarları ve tavanı ışığı emecek kadar siyah boyayla boyanmış, buram buram tütsü kokan tuhaf bir mekân olabilirdi. Bölge halkının sihir ya da acayıplikler görmek için ya da fıçı kombuça içilen ve dev ekranlarda maç iz-

lenen barlardan sıkıldıkları için geldiği bir yer de olabilirdi. Ama kapanış ritüelleri diğerleriyle aynıydı.

Charlie, Odette'in ofisinden ceketini ve çantasını alırken personelin çoğu çıkmıştı bile. Arabasına doğru yürürken şiddetini artırmış olan rüzgâr yüzünden terli vücudu buz kesince sonbaharın son demleri olduğunu, kışın yaklaştığını, işe gelirken yanına deri ceketten daha sıcak tutacak bir şey alması gerektiğini hatırladı.

"Ee?" dedi Doreen. "Dondum burada. Adam'ı bulacak mısınız? Suzie Lambton ona yardım ettiğini söylüyor, hem onu doğru dürüst tanııyorsunuz bile."

İş muhtemelen çok zor olmayacaktı, Doreen'den de yakasını sıyrılmış olacaktı. Adam bir yerlerde kendinden geçtiyse cüzdanını çalabilirdi. Bu onu eve daha hızlı gönderirdi. Sırf yapabileceğini göstermek için arabasının anahtarlarını da alırdı. "Abin üniversitede çalışıyor, değil mi? Harç bürosunda."

Doreen gözlerini kıstı. "Müşteri hizmetleri temsilcisi. Telefonlara bakıyor."

"Ama bilgisayarlara erişimi vardır. Kız kardeşimin borcunu bir ay daha erteleyebilir mi? Borcu silmesini istemiyorum, sadece erteleyecek." Oryantasyon harcı, teknoloji harcı ve işlem ücretlerinin öğrenim kredisi yatmadan ödenmesi gerekiyordu. Posey'nin kampüse gidip gelirken yapacağı masrafı katmamıştı bile. Kitapları da.

"Abimin başını belaya sokmak istemiyorum" dedi Doreen ciddi bir tavırla, suçlu erkek arkadaşını bulması için bir suçluyu ikna etmeye çalışan o değildi sanki.

Charlie kollarını göğsünde kavuşturup bekledi.

Sonunda Doreen yavaşça başını salladı. "Sanırım sorabilirim."

Bu pek çok anlama gelebilirdi. Charlie külüstür Toyota Corolla'sının bagajını açtı. Birbirine dolanmış bağlantı kablolarının, hırsızlık malzemeleriyle dolu eski bir çantanın ve bardan toptancı fiyatına aldığı bir şişe Grey Goose'un yanında bir yığın kontrollü telefon duruyordu.

Charlie telefonlardan birini alıp açmak için kodu girdi. “Pekâlâ, bir şey deneyeceğim, bakalım Adam zokayı yutacak mı. Numarasını söylesene.”

Adam telefonu açarsa bu işi yapacaktı. Açmazsa yoluna bakacaktı.

Başını belaya sokmak için bahane aradığının farkındaydı. Batıp batmayacağını görmek için bataklığa giriyordu. Yine de Adam’a mesaj attı: *Elimde bir iş var ve duydum ki en iyisi senmişsin.*

Adam yeterince iyi olmadığından endişeleniyorsa pohpohlama motive edici olabilirdi. Zaaflara oynamak dolandırıcılığın hamurunda vardı. Beyninizi insanlar hakkında düşünmeye alıştırmak için de kötü bir yoldu.

“Bakalım cevap verecek mi...” Telefon ötüncü Charlie’nin sözü yarıda kaldı.

Kimsin?

Amber diye yazdı Charlie. Dolandırıcılık için oluşturduğu ve hiç kullanmadığı birkaç kimliği vardı. Amber içlerindeki tek gölge büyücüsüydü. *Bu geç saatte rahatsız ettiğim için kusura bakma ama gerçekten yardımına ihtiyacım var.*

Uzun kahverengi saçlı Amber mı?

Charlie bunun bir numara olup olmadığına karar vermeye çalışarak uzun müddet telefona baktı.

Gerçekten dedikleri kadar varsın. Göz kırpan bir emoji ekleyerek bu muğlak cevapla Adam’ın sorularından kurtulabilmek için dua etti.

“Sana yazdığına inanamıyorum. Ne diyor?”

“Bak” dedi Charlie telefonu Doreen’e uzatarak. “Gördün mü? Yaşıyor. Gayet iyi.”

Doreen tırnağını yiyerek mesajları okudu. “Onunla cilveleşeceğini söylememiştin.”

Charlie gözlerini devirdi.

Otoparkın diğer tarafında kocaman paltosuna sarınmış olan Odette mor renkli Mini Cooper’ına doğru yürüyordu.

“Sence ona nerede kaldığını söyletebilir misin?”

*Bir zamanlar doğuştan gölgesi aç olan bir çocuk varmış.
Bu çocuk son derece şanslıymış; oysa tüm talihsizlikler
gölgesi olmayan ikizini bulurmuş.*

**Peri Kraliçesi Holly Black'ten büyücüler ve gölgeler,
ihametler ve cinayetler, sırlar ve hırsızlar arasında
dolanan kapkara, modern bir masal**

Charlie Hall her kilidi açar, her istenilene çalardı ama kötü kararlar vermede de çok ustaydı. Hayatının yarısını gölge büyücüler ve sihirbazlar için çalışarak ve dolandırıcılık yaparak geçirmişti. Şimdilerde kirli geçmişinden ve gölge ticaretinin tehlikeli yeraltı dünyasından uzak durmaya çalışıyordu, her ne kadar kız kardeşinin büyü tutkusu ve erkek arkadaşının gölgesizliği işini zorlaştırsa da. Ve bir gün beklenen oldu, geçmişten gelen korkunç biri Charlie'yi ürkütücü bir girdaba sürükledi. Tekinsiz ikizler, milyarderler, gölge büyücüler ve hayatta en sevdiği insanlar onlara korkunç ve sınırsız bir güç verecek sırrı çalmaya çalışırken, Charlie hayatta kalmanın yollarını arıyordu.

Çeviren: Seyhan Dönmez

